

פרשת לך לך

וימצאה מלאך ה' על עין המים (טז, טז)

וימצאה מלאך ה' על עין המים וכו' ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי, ותאמר מפני שרה גברתי אנכי בורחת. ויאמר לה מלאך ה' שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה (טז. ז-ט)

וימצאה מלאך ה' על עין המים, ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנא תלכי, ותאמר מפני שרי גברתי אנכי בורחת. ויאמר לה מלאך ה' שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה (טז. ז-ט) אמר הכותב: לכאורה צריכים להבין את מה שקרה כאן, הרי הגר ברחת מפני שרי כדברי הכתוב הנ"ל "ותענה שרי ותברח מפניה", אז מה גרם להגר לשמוע בקול דברי המלאך כשהוא אמר לה: "שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה", הרי היא ברחת בגלל שהיא התענתה תחתיה, ולמה שתחזור לשם?

אלא אפשר והדבר יובן על פי המעשה שמסופר על הגה"ק בעל הנודע ביהודה זי"ע בדין תורה שבא לפניו, וכך היה מעשה: יום אחד התייצבו לפני הנודע ביהודה שני אנשים, האחד לבוש בבגדי "גביר" והשני לבוש בבגדי "עני", וטוען האדם הלבוש בבגדי העני, כי הוא בעצם הגביר, ואילו הוא שלבוש בבגדי "הגביר", הוא סה"כ העגלון שהוא שכר בכדי לקחתו לעיר הקרובה, אך באמצע הנסיעה קם העגלון והכריח אותי להפשיט את בגדי - בגדי "הגביר", והוא לבשם, ואילו לי הוא ציווה ללבוש את בגדיו המרופטים, כוונתו בכך היתה, להשתלט על הסוס והעגלה ועל כל הכסף המצוי בה, ולטעון שהכל הם רכוש הפרטי, והראיה היא, שהנה הוא לבוש בבגדי "העשיר" ואילו אני לבוש בבגדי "העני"...

חכך הנודע ביהודה בדעתו לכמה רגעים, לפתע פנה אליהם ואמר: בואו אלי מחר בבוקר ואדע מה לפסוק על פי דין תורה.

בינתיים ציווה הנודע ביהודה למשמשו, כי למחרת, עם הכנסם לחדר ההמתנה, ישהה אותם במשך שעות ארוכות, ורק כשיצווה עליו, אז יכניסם. וכך הווה, למחרת מגיעים שניהם בשעה היעודה, והמשמש מורה להם לחכות, וכך הם מחכים שעות רבות, מתוך עצבים מרוטים, ואז אחרי שכבר פקעה סבלנותם פתח הרב את הדלת ואמר: "העגלון יכנס"!!!

כמובן, מי נכנס, אותו מתחזה בבגדי העשיר שהיה בעצם אותו עגלון שניסה לשדוד את העשיר...

חכמת הרב היתה, לתת לו הרבה זמן שייטבטל וישתעמם, ואז בפתע כשיקרא "העגלון יכנס", מרוב רגילות שכך תמיד קוראים לו, הוא יכנס ולא יצליח להתחזות גם בפניו...

ויתכן שדבר מעין זה עשה המלאך להגר, כי הויכוח בין שרה להגר נסב על כך, שהגר טענה שאינה שפחה יותר, עקב נישואיה לאברהם, והיא לא חייבת יותר לעבוד, כנגדה טענה שרה שהיא עדיין שפחה וחייבת בעבודות. אברהם פסק כשרה והגר ברחת. ואז בא המלאך ואומר לה בפתאומיות: "הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנא תלכי"? ואז מיד ענתה הגר מתוך רגילות: "מפני שרי 'גברתי' אנכי בורחת"!

ואז גילתה את האמת למפרע מה תפקידה ומעמדה בבית שרה...

מקור: פנינים

פרשת לך לך